

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Zagrebački, ul. grada Vukovara 70
(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud ZAGREB

Poslovni broj spisa 51-3645/16

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE - ZAGREB

17-06-2016

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA
MB: 8841

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

HRVOJE PUHAČ 1 LEON PUHAČ (zak. naslj. izr. pok. KATARINE PUHAČ)

OIB 09336764936

91317552651

KATARINE PUHAČ

Adresa / sjedište

KOPRIVNICA, Antuna Mihanovića 41

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

TERRA FIRMA d.o.o.

OIB 54997323899

Adresa / sjedište

Poljička 13, ZAGREB

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

presuda Općinskog suda u Koprivnici br. P-108/10 i presuda Županijskog suda

Iznos dospjele tražbine 499.084,31 (kn) u Upravnom - stalna služba

Glavnica 261.387,50 (kn) u Koprivnici br. 08 271/11

Kamate 237.096,81 (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
(kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaze ovršnom ispravom DA/ NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

pravomoćna i ovršna presuda

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

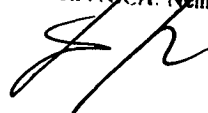
Koprivnica, 15. 06. 2016.

Potpis vjerovnika

HRVOJE PUHAČ I LEON PUHAČ

po punom.

**ODVJETNIK
DAMIR ĐEGEREĆ
KOPRIVNICA, Nemčićeva 4a**

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o)

ODVJETNIK
DAMIR ĐEČEREC
KOPRIVNICA, Nemčićeva 4a

..... da me (nas) zastupa u
građanskom, parničnom, vanparničnom, ovršnom, zemljišnoknjižnom
postupku, kaznenom predmetu, postupku pred trgovačkim sudom, u postupku
pred tijelima državne uprave koji se vodi kod

*Trgovačkoy sudu
u Zagrebu i Financijske agencije*

zbog

prve trećine

pod poslovnim brojem

ST-3645/16

Ovlašćujem(o) ga da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih tijela te da zbog zaštite i ostvarenja mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnanja, da daje nasljedne izjave te da prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga zamjenjuje

Koprivnica, 19. 06. 2016.

Davatelj punomoći:

Puhač
.....
HRVOJE PUHAČ

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o)

ODVJETNIK
DAMIR DEGEREC
KOPRIVNICA, Nemčićeva 4a

.....da me (nas) zastupa u
građanskom, parničnom, vanparničnom, ovršnom, zemljišnoknjižnom
postupku, kaznenom predmetu, postupku pred trgovačkim sudom, u postupku
pred tijelima državne uprave koji se vodi kod *Trgovačkog suda*
u Zagrebu i Financijske agencije

zbog *prijave tužbe*

pod poslovnim brojem *St-3645/16*

Ovlašćujem(o) ga da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih tijela te da zbog zaštite i ostvarenja mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnanja, da daje nasljedne izjave te da prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga zamjenjuje

Koprivnica, 11.06.2016.

*mlj: LEON PUHARČ Zastupnik
po moći i z.z. GORDANI PUHARČ
Pulvec S.*

REPUBLIKA HRVATSKA

Ova je odluka pravomoćna i izvršna dana
8. 04. 2015.
Javni bilježnik Marina Ostović
Dne 8. 04. 2015.

Posl. broj: O-274/15-711
UPP/OS Koprivnica-52/15

Javni bilježnik Marina Ostović iz Koprivnice, Antuna Nemčića 4a, kao sudski povjerenik Općinskog suda u Koprivnici, u ostavinskom predmetu iza pokojne Katarine Puhač iz Koprivnice, nakon dovršenog ostavinskog postupka, dana 8. travnja 2015. godine donio je sljedeće

RJEŠENJE O NASLJEĐIVANJU

Iza pokojne **KATARINE PUHAČ, OIB: 33744260260**, kćerke Ivana, rođene Mihoković, rođene 17. studenog 1931. godine, a umrle 14. veljače 2015. godine, iz Koprivnice, Ulica Hrvatske državnosti 11C;

I.-Utvrđuje se da njezinu ostavinsku imovinu čine:

A. NEKRETNINE: upisane u:

zk.ul.br. 2835 k.o. Koprivnica u 111/900 dijela		
kčbr.2216/1	kuća broj 41, dvorište i terasa sa	897 m2
	kuća u Ulici Antuna Mihanovića sa	124 m2
	dvorište u Ulici Antuna Mihanovića sa	745 m2
	terasa u Ulici Antuna Mihanovića sa	028 m2
UKUPNO:		897 m2

Vaknjižno vlasništvo nekretnine iz P. I. br. 175 k.o. Sigetec u cijelosti		
kčbr. 385/2	šuma Mlađ sa	1294 m2

B. PRAVA:

- neisplaćeni iznos mirovine kod HZMO Područne službe u Koprivnici, u neutvrđenom iznosu;
- neisplaćeni iznos mirovine kod njemačkog mirovinskog fonda u neutvrđenom iznosu;
- neisplaćeni iznos mirovine kod francuskog mirovinskog fonda u neutvrđenom iznosu;
- novčani iznos kod Podravske banke d.d. Koprivnica na računu broj: HR 6523860023250013394 u neutvrđenom iznosu;
- novčani iznos kod Hrvatske poštanske banke d.d. Zagreb na računu broj: 4117470101491378 u neutvrđenom iznosu;
- pravo korištenja grobnog mjesta na mjesnom groblju „Pri Svetom duhu“ u Koprivnici, polje broj: XXI, grob broj:240/2.

II.- Nasljednicima ostaviteljice utvrđuju se temeljem Zakona, te temeljem Zakona, ostavinska imovina pripada:

HRVOJU PUHAČU, OIB:09336764936

unuku, rođ. 23. travnja 1993.
iz Koprivnice, Atuna Mihanovića 41

LEONU PUHAČU, OIB:91317552651

unuku, rođ. 29. travnja 2003.
iz Koprivnice, Atuna Mihanovića 41

svakom u 1/2 dijela

III. Zk. odjel Općinskog suda u Koprivnici, će po pravomoćnosti rješenja, izvršiti prijenos prava vlasništva, na imena nasljednika kako je to navedeno u točki II. izreke ovog rješenja.

O b r a z l o ž e n j e

U ostavinskom postupku iza pokojne Katarine Puhač, koja nije ostavila oporuku, kao zakonski nasljednici utvrđeni su unuci Hrvoje Puhač i Leon mljt. Puhač, kojeg je u postupka zastupala majka i z.z. Gordana Puhač.

Nasljednici su prihvatili nasljedstvo koje im pripada temeljem Zakona, pa je riješeno kao u izreci.

Odrekli su se prava ovo rješnje poijati prigovorom.

U Koprivnici, 8. travnja 2015. godine

JAVNI BILJEŽNIK:
M.P.
Marina Ostović v.r.

DNA:

1. Odvjetnik Damir Đegerec iz Koprivnice, Antuna Nemčića 4A
2. Zk. odjel Općinskog suda u Koprivnici
3. Ministarstvo financija Porezna uprava, Područni ured Koprivnica, Ispostava Koprivnica
4. Državna geodetska uprava Područni ured za katastar Koprivnica
5. Upravni odjel za financije i proračun Koprivničko - križevačke županije

U Koprivnici, 8. travnja 2015. godine

Suglasnost prijepisa
s izvornikom potvrđuje

OBRAČUN KAMATE S VIŠE GLAVNICA

Glavnica	Šif. KTE	Datum od	Datum do	Kamata	Ukupno
41.387,50	11	31.03.2010.	31.05.2016.	37.636,37	79.023,87
220.000,00	11	31.03.2010.	31.05.2016.	200.060,44	420.060,44
261.387,50				237.696,81	499.084,31

FINANCIJSKA AGENCIJA
PODRUŽNICA KOPRIVNICA

7

IX P-109/10-64

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI
48000 KOPRIVNICA - Hrvatske državnosti 5

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
P R E S U D A

14.5.2010
Wok 29.5.

Općinski sud u Koprivnici, po sucu Marijani Jurenc, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Katarine Puhač, iz Koprivnice, A. Mihanovića 41, koju zastupaju pun. odv. ZOU Melita Ranilović-Ferenc i Darko Ranilović iz Koprivnice, protiv I. tuženice Republike Hrvatske, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Koprivnici, Građansko-upravni odjel, i II. tuženika „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, Poljička 13, kojeg zastupa pun. odv. Goran Katić iz Zagreba, radi naknade štete, nakon provedene glavne javne rasprave zaključene dana 19. ožujka 2010. godine u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnika II. tuženika, na ročištu za objavu presude u prisutnosti pun. tužiteljice, temeljem odredbe čl. 335. st. 4. ZPP-a, dana 31. ožujka 2010. godine,

presudio je

I. Tuženik „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, Poljička 13, dužan je platiti tužiteljici Katarini Puhač, iz Koprivnice, A. Mihanovića 41, na ime naknade štete iznos od **88.000,00 kn** sa zakonskom zateznom kamatom od dana 31. ožujka 2010. godine, kao dana presuđenja, do isplate, u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužiteljice Katarine Puhač za platež naknade štete u iznosu od **137.000,00 kn** sa zakonskom zateznom kamatom od dana 21. ožujka 2005.g. do isplate, te za platež zakonske zatezne kamate na iznos od **88.000,00 kn** od 21. ožujka 2005. do 31. ožujka 2010. godine.

III. Tužiteljica Katarina Puhač, iz Koprivnice, A. Mihanovića 41, dužna je naknaditi tuženiku „Terrafirmi“ d.o.o. Zagreb, Poljička 13, parnični trošak u iznosu od 5.131,25 kn, u roku od 15 dana.

IV. Tužiteljica Katarina Puhač, iz Koprivnice, A. Mihanovića 41, dužna je naknaditi tuženici Republici Hrvatskoj parnični trošak u iznosu od 20.500,00 kn, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužiteljica je 27. srpnja 2006. godine podnijela tužbu protiv tuženice Republike Hrvatske i tuženika „Terrafirma“ Croatia d.o.o. Zagreb, Poljička 13, radi naknade štete. U tužbi tužiteljica navodi da je njezin sin Slavoljub Puhač bio zaposlen kod II. tuženika „Terrafirma“ d.o.o. kao

pirotehničar na poslovima razminiranja, prema ugovoru o radu na neodređeno vrijeme sklopljenom 1. travnja 2004. godine, te da je dana 27. studenoga 2004. godine u mjestu Mošćenica u obavljanju poslova razminiranja došlo do nesreće, kojom prilikom se je aktivirala protupješađijska odskočna mina PROM-1, pri čemu je smrtno stradao Slavoljub Puhač. Tužiteljica navodi da je njezin sin stradao na poslovima razminiranja, koji se tretiraju kao poslovi od interesa za Republiku Hrvatsku, i od značaja su za sigurnost Republike Hrvatske, zaštite ljudskog okoliša i zdravlja ljudi, temeljem Zakona o razminiranju, a razminiranje područja u Republici Hrvatskoj prema tom Zakonu provodi u skladu s Planom razminiranja koji donosi Vlada Republike Hrvatske, dok prijedlog plana izrađuje Hrvatski centar za razminiranje, po prethodno pribavljenom mišljenju Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova i Ministarstva razvitka i obnove.

Tužiteljica navodi da je smrću sina jedinca pretrpjela štetu, te traži pravičnu novčanu naknadu za pretrpljene duševne bolove u iznosu od 225.000,00 kn, pozivom na odredbu čl. 201. st. 1. ZOO-a.

Tužiteljica navodi da se prema citiranom Zakonu poslovi razminiranja područja i građevina određenih planom ustupaju ovlaštenim pravnim osobama na temelju provedenog javnog nadmetanja, a II. tuženik „Terrafirma“ d.o.o., s kojim je njezin sin imao sklopljen ugovor o radu, je takav ugovor sklopio s Hrvatskim centrom za razminiranje, pa tužiteljica smatra da je, u smislu odredbe čl. 207. ZOO-a, I. tuženica naručitelj radova na nekretnini, dok je II. tuženik u odnosu na te radove bio izvođač, te pozivom na citiranu zakonsku odredbu tužiteljica smatra da joj tuženici solidarno odgovaraju za štetu koju je pretrpjela smrću sina Slavoljuba.

U tužbi se navodi da se je tužiteljica prije pokretanja postupka obratila nadležnom državnom odvjetništvu radi pokušaja mirnog rješenja spora, u smislu odredbe čl. 186a. ZPP-a, no do sporazuma nije došlo, pa je tužiteljica podnijela tužbu protiv Republike Hrvatske u predmetu ovog suda br. P. 1295/05, koju je povukla.

Budući da joj u međuvremenu niti jedan od tuženika nije naknadio štetu, tužiteljica je podnijela predmetnu tužbu radi naknade štete.

U odgovoru na tužbu I. tuženica Republika Hrvatska se je protivila tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Tuženica navodi da je nesporno da je Slavoljub Puhač bio djelatnik „Terrafirme“, te da je dana 27. studenoga 2004. godine stradao u predjelu „Gata“ u naselju Mošćenica prilikom razminiranja u minskom polju, pri čemu je aktivirao protupješađijsku minu PROM-1 i pritom zadobio teške ozljede glave od kojih je smrtno stradao. Tuženica navodi da je „Terrafirma“ d.o.o. u vrijeme stradavanja Slavoljuba Pohača obavljala poslove razminiranja na prostoru poljoprivrednih površina u naselju Mošćenica u Sisačko-moslavačkoj županiji, prema projektu koji je toj tvrtki ustupljen od strane Hrvatskog centra za razminiranje, i donatora financijskih sredstava za razminiranje tog prostora, prema prethodno provedenom javnom nadmetanju, a temeljem Zakona o razminiranju Ministarstvo unutarnjih poslova je 3. srpnja 2000. godine donijelo rješenje kojim se tvrtki „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb odobrava obavljanje poslova razminiranja. Tuženica Republika Hrvatska je istaknula prigovor promašene pasivne legitimacije, navodeći da poslodavac Slavoljuba Puhača nije bila Republika Hrvatska već „Terrafirma“ d.o.o., a kako je radnik izvođača radova doživio nezgodu na radu za štetu odgovara poslodavac po objektivnom načelu, dok Republika Hrvatska u konkretnom slučaju ne odgovara za nastalu štetu i štetni događaj.

II. tuženik „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb se u odgovoru na tužbu tužbenom zahtjevu protivi u cijelosti, otklanjajući odgovornost u vezi stradavanja Slavoljuba Puhača. Tuženik navodi da su svi djelatnici – pirotehničari upoznati s Pravilnikom o načinu obavljanja poslova razminiranja i dužni su postupati u skladu s istim, a dnevno se upoznaju s dnevnim planom rada i dodatno upozoravaju na oprez pri radu i poštivanje pravila rada. Tuženik navodi da su pirotehničari na poslovima razminiranja na terenu ustrojeni u skupine i raspoređeni na sigurnosnoj udaljenosti jedan od drugoga, a u slučaju pronalaska minsko eksplozivne naprave pirotehničar je prema Pravilniku dužan o pronalasku sredstva izvijestiti voditelja skupine odnosno radilišta, a pronađena sredstva nije

dozvoljeno samoinicijativno dirati, demontirati ili uklanjati, već se sredstva pronađena na terenu samo obilježavaju, a uništavaju se organizirano u posebnim uvjetima. Tuženik tvrdi da Slavoljub Puhač u konkretnom slučaju nije izvršio obvezu javljanja o pronalasku minsko eksplozivnog sredstva nadređenima, već je samoinicijativno dirao pronađeno sredstvo, koje se nije moglo aktivirati bez fizičkog doticaja, iz čega proizlazi da je isti samoinicijativno pokušao demontirati ili ukloniti sredstvo. Tuženik izričito tvrdi da je Slavoljub Puhač sam skrivio svoje stradavanje nepoštivanjem pravilnog način rada.

Presudom ovog suda P-980/06-46 od 28. listopada 2008. godine naloženo je tuženicama Republici Hrvatskoj i „Terrafirma“ Croatia d.o.o. Zagreb da solidarno plate tužiteljici na ime naknade štete iznos od 88.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate, a odbijen je dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 137.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom.

Povodom žalbi stranaka Županijski sud u Koprivnici, kao sud drugog stupnja, je presudom i rješenjem br. Gž.182/09-2 od 10. prosinca 2009. godine preinačio prvostupanjsku presudu u odnosu na tuženicu Republiku Hrvatsku u dosuđujućem dijelu i u odnosu na tuženicu Republiku Hrvatsku odbio tužbeni zahtjev, potvrdio prvostupanjsku presudu u odbijajućem dijelu u odnosu na tuženicu Republiku Hrvatsku, te ukinuo presudu u odluci o troškovima postupka. Citiranom odlukom suda drugog stupnja prvostupanjska presuda je ukinuta u dosuđujućem i u odbijajućem dijelu u odnosu na tuženiku „Terrafirma“ Croatia d.o.o. Zagreb, a iz obrazloženja rješenja drugostupanjskog suda proizlazi da tuženik u žalbi ističe da je njegov točni naziv „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, kako to proizlazi i iz priloženih ispava, a ne, kako je to tužiteljica navela u tužbi i sud u presudi, „Terrafirma“ Croatia d.o.o. Zagreb, pa drugostupanjski sud smatra da je u tom dijelu prvostupanjski sud počinio bitnu povredu, koju će otkloniti tako što će pozvati tužiteljicu da pravilno naznači naziv tuženika, te potom ponovno odlučiti o tužbenom zahtjevu i o parničnom trošku.

Nakon primitka drugostupanjske presude, podneskom od 2. veljače 2010. godine „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb je istaknula prigovor promašene pasivne legitimacije, navodeći da je točni naziv tvrtke „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb kako to proizlazi iz izvoda iz sudskog registra, a ne „Terrafirma“ Croatia d.o.o. kako je to tužiteljica navela u tužbi.

U nastavku postupka tužiteljica je podneskom od 5. veljače 2010. godine naznačila tuženika „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, Poljička 13.

Nakon toga „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb je navela da je tužiteljica izvršila subjektivnu preinaku tužbe, kojoj se „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb protivi i ne želi stupiti u parnicu umjesto „Terraфирme“ Croatia d.o.o. Zagreb, protiv koje je tužiteljica podnijela tužbu u ovoj pravnoj stvari. „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb navodi da nije stranka u postupku i da se na nju ne odnosi predmetna tužba, a ostaje i kod prigovora promašene pasivne legitimacije, te predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Prema ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju se ne radi o subjektivnoj preinaci tužbe, jer je tužiteljica tužbu od 27. srpnja 2006. godine podnijela protiv istog tuženika, time da je u tužbi II. tuženika naznačila kao „Terrafirma“ Croatia d.o.o. Zagreb, koji je naziv istaknut na i memorandumu odgovora na tužbu koji je dostavio tuženik „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, koji je platio i sudsku pristojbu na odgovor na tužbu, te aktivno sudjelovao tijekom cijelog postupka u ovoj pravnoj stvari, a tek u žalbi protiv citirane prvostupanjske presude istaknuo je da je njegov točni naziv „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, Poljička 13. Činjenica je da u vrijeme podnošenja tužbe nije postojala tvrtka „Terraфирma“ Croatia d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Poljička 13, kako je tužiteljica naznačila tuženika u tužbi, a „Terraфирma“ d.o.o. Zagreb se je upustila u raspravljanje u ovoj pravnoj stvari i sve do podnošenja žalbe nije isticala da je njezin točni naziv „Terraфирma“ d.o.o. Zagreb, a već od prvog podneska koji je „Terraфирma“ d.o.o. Zagreb po punomoćniku odvjetniku dostavila sudu navodi se da je „Terraфирma“ d.o.o. Zagreb, Poljička 13, „II-go tuženi“ kojega zastupa Goran Katić, odvjetnik iz Zagreba. Stoga sud smatra da se u konkretnom slučaju ne radi o subjektivnoj preinaci tužbe, jer se tužba ne odnosi na drugu pravnu osobu, a tužiteljica je podneskom od 5.

veljače 2010. godine samo pravilno naznačila naziv tuženika. Da se tužba ne odnosi na drugu pravnu osobu nije bilo sporno niti za II. tuženika „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb sve do donošenja citirane prvostupanjske presude kojom je djelomice usvojen tužbeni zahtjev. Tuženik navodi da sud nije ovlašten prihvatiti naknadna tumačenja tužiteljice što je mislila koga tuži, no postavlja se pitanje što je tijekom cijelog postupka „mislio“ tuženik „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, koji je dao odgovor na tužbu, na koji je platio i sudsku pristojbu iako je sud na plaćanje pozvao „Terrafirmu“ Croatia d.o.o. Zagreb, te je aktivno sudjelovao u postupku, ne navodeći da je tužena druga pravna osoba. Postavlja se pitanje zbog čega bi se tuženik „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb upustio u raspravljanje u ovoj pravnoj stvari, angažirao i punomoćnika odvjetnika za zastupanje u postupku, te aktivno sudjelovao tijekom cijelog postupka, ukoliko je smatrao da se tužba odnosi na drugu pravnu osobu. Kako je to naprijed obrazloženo, prema stajalištu suda u konkretnom slučaju se ne radi o subjektivnoj preinaci tužbe.

Nije osnovan niti prigovor promašene pasivne legitimacije tuženika „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, jer je nesporno utvrđeno da je navedeni tuženik bio poslodavac Slavoljuba Puhača u vrijeme štetnog događaja.

Tijekom dokaznog postupka, po suglasnom prijedlogu stanaka, pročitani su iskazi direktora i z.z. II. tuženika „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb Dražena Hlišća, iskazi svjedoka Nikše Bogdanića, Ramiza Hodžića, Omera Begovića, Anđelka Šprajca, pročitane su, po suglasnom prijedlogu stranaka, sve priložene isprave; prilog tužiteljice s lista 3, zdravstveni karton Slavoljuba Puhača (list 4), prilog tužiteljice s lista 5, uvjerenje PP Petrinja od 9. prosinca 2004.g. (list 6), zapisnik o obdukciji od 29. studenoga 2004.g. (list 7 do 8), zapisnik o očevidu PP Petrinja od 27. studenoga 2004.g. (list 9 do 10), preslika dnevnog plana rada voditelja radilišta od 27. studenoga 2004.g. (list 11), preslika djelovodnika voditelja pirotehničke skupine I. od 27. studenoga 2004.g. (list 12), prilozi tužiteljice s lista 13, evidencija kontrolnog pregleda metal detektora (list 14), prilog tužiteljice s lista 15, odnosno preslika dnevnog plana rada voditelja pirotehničke skupine I. od 27. studenoga 2006.g., izvješće o nesreći pri razminiranju Hrvatskog centra za razminiranje od 27. studenoga 2004.g. (list 16 do 18); izvršen je uvid u preslike fotografija, pročitano je rješenje MUP-a RH od 3. srpnja 2000.g. (list 19, te list 28 do 29), polica br. 41 „Auruma“ d.d. (list 30) i prilog polici s lista 31, pročitani su spisi ovosudnog predmeta P. 1295/05, izvršen je uvid u priložene fotografije, pročitani su spisi djelovodnika voditelja pirotehničke skupine list (50 do 53), pročitani su svi spisi priloženog predmeta Općinskog državnog odvjetništva u Petrinji br. KR-DO 319/04, izvršen je uvid u fotodokumentaciju očevida, pročitani su priloženi spisi Hrvatskog centra za razminiranje, Pravilnik o načinu obavljanja poslova razminiranja, pročitani su nalaz i mišljenje vještaka za požare i eksplozije Renata Pačelata, izvršen je uvid u izvadak iz sudskog registra za tuženika.

Analizom izvedenih dokaza sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

Tužiteljica je u ovom postupku tražila naknadu štete od tuženika, kao solidarnih dužnika, zbog smrti sina Slavoljuba Puhača, koji je smrtno stradao prilikom razminiranja.

Nije sporno da tuženici tužiteljici, kao majci Slavoljuba Puhača, nisu isplatili naknadu štete zbog smrti njezinog sina.

Kako je to naprijed navedeno, u odnosu na tuženicu Republiku Hrvatsku je tužbeni zahtjev pravomoćno odbijen u cijelosti.

Nesporno je tijekom postupka, a proizlazi i iz priloženih isprava, da je Slavoljub Puhač smrtno stradao dana 27. studenoga 2004. godine u Moščenici, u predjelu „Gata“, prilikom razminiranja u minskom polju.

Nije sporno da je Slavoljub Puhač bio ovlašten pirotehničar, te da je u vrijeme stradavanja bio zaposlenik tuženika „Terrafirme“ d.o.o. kao pirotehničar na poslovima razminiranja, prema ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 1. travnja 2004. godine.

Također, nije sporno da je razminiranje na području Moščenice obavljala ovlaštena tvrtka za razminiranje, ovdje tuženik „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, temeljem izvedbenog plana projekta razminiranja odobrenog 22. rujna 2004. godine.

Iz rješenja Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske od 3. srpnja 2000. godine proizlazi da se tvrtki „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb odobrava obavljanje poslova razminiranja, te je navedena tvrtka pri obavljanju poslova razminiranja dužna prijevoz, skladištenje i uništavanje eksplozivnih tvari obavljati sukladno odredbama Zakona o eksplozivnim tvarima za gospodarsku upotrebu i Zakona o prijevozu opasnih tvari.

Tijekom postupka je sporna odgovornost tuženika za štetni događaj i nastalu štetu.

Tuženik „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, nesporno poslodavac Slavoljuba Puhača u vrijeme štetnog događaja, smatra da niti po jednoj osnovi nije odgovoran za smrt sina tužiteljice, pa stoga niti za naknadu štete iz predmetnog štetnog događaja.

Sporno je da li je do štetnog događaja u kojem je smrtno stradao Slavoljub Puhač došlo njegovom krivnjom.

Tuženik tvrdi da je uzrok smrtnog stradavanja Slavoljuba Puhača njegovo postupanje protivno pravilima struke. Tuženik navodi da je isključivi razlog nastanka štetnog događaja radnja Slavoljuba Puhača, koji je dirao pronađeno minsko eksplozivno sredstvo, iako je to izričito zabranjeno i protivno Pravilniku o načinu obavljanja poslova razminiranja i postupcima u slučaju pronalaska eksplozivne naprave, s čim je Slavoljub Puhač u vrijeme štetnog događaja bio upoznat.

Čitanjem Izvješća o nesreći pri razminiranju Hrvatskog centra za razminiranje (HCR) od 27. studenoga 2004. godine utvrđeno je da se je smrtno stradavanje Slavoljuba Puhača dogodilo u predjelu „Gata“ oko 260 m istočno od posljednje kuće u Ulici kralja Tomislava 81. Iz izvješća proizlazi da je poslove razminiranja obavljala tvrtka za razminiranje „Terafirma“ temeljem izvedbenog plana projekta razminiranja koji je odobrio pirotehnički nadzornik Nikša Bogdanić, a voditelj navedenog radilišta bio je pirotehničar Anđelko Šprajc, dok je voditelj skupine bio pirotehničar Mario Žiher, koji je obavio radni dogovor s pirotehničarima, utvrdio pojedinačne dnevne uratke, te izvršio neposredni raspored pirotehničara na mjesto rada. U prilogu izvješća su izjave Anđelka Šprajca i Maria Žihera iz kojih proizlazi da osobno nisu vidjeli trenutak stradavanja Slavoljuba Puhača.

U predmetnom Izvješću o nesreći je kao vrsta nesreće navedena nekontrolirana detonacija mine ili NUS, time da je MES/NUS detonirao – aktivirao pirotehničar za vrijeme pretraživanja i razminiranja, a u opisu nesreće se navodi da je tijekom izvođenja radova pretraživanja – razminiranja na predmetnom projektu u cilju definiranja minskog polja prema minskom zapisniku br. 30351 pirotehničar Slavoljub Puhač pretraživanjem dodijeljenog dijela dnevnog uratka, probijanjem staze u cilju pronalaska PP mine PROM-1 u blizini kanala aktivirao PP minu PROM-1, uslijed čega je došlo do pogibije. Iz izvješća proizlazi da su uvjeti na radilištu bili pogodni za radove pretraživanja i razminiranja, a zemljište je bilo meko i vlažno, no na poziciji pogibije bilo je suho.

Iz uvjerenja PP Petrinja od 9. prosinca 2004. godine proizlazi da je prilikom očevida utvrđeno da je Slavoljub Puhač bio odjeven u radnu odoru pirotehničara, da je na sebi imao zaštitnu odjeću i obuću (pancirni prsluk, šljem s viziorom i rukavice). U uvjerenju se navodi da je Slavoljub Puhač prilikom razminiranja u minskom polju aktivirao protupješađijsku odskočnu minu PROM-1 i pritom zadobio teške ozljede glave od kojih je smrtno stradao.

Čitanjem zapisnika o očevidu PP Petrinja od 27. studenoga 2004. godine utvrđeno je da je u zapisniku opisano mjesto stradavanja Slavoljuba Puhača i navedene su poduzete radnje. Iz zapisnika o očevidu proizlazi da je mrtvo tijelo Slavoljuba Puhača zatečeno položeno na leđima na zemlji u smjeru sjever - jug, paralelno uz kanal od kojeg je udaljeno 70 cm, a na tijelu je uočena radna odjeća i obuća sa zaštitnim prslukom, čizmama i rukavicama, a na udaljenosti oko 7 m u kanalu u smjeru juga je šljem sa zaštitnim viziorom, ispod desne ruke i desne noge nalazi se detektor za metal, dok je s lijeve strane ruke na udaljenosti oko 40 cm pipalica, a s lijeve strane noge je krater nepravilnog oblika 50x50 cm koji se širi u nepravilni oblik 1x2 m gdje se na obližnjim

granama uočavaju tragovi zacrnjenja razbacane zemlje i lišća, time da je središte kratera udaljeno 1,5 m od kanala. Iz zapisnika proizlazi da je očevid poduzeo policijski službenik Omer Begović.

Iz zapisnika o obdukciji od 29. studenoga 2004. godine proizlazi da je vještak dr. Dražen Janković, specijalist patologije i sudske medicine, u svojem mišljenju naveo da je vanjskim pregledom i obdukcijom ustanovio da je Slavoljub Puhač preminuo nasilnom smrću uslijed eksplozivne rane glave. U zapisniku se navodi da je vanjskim pregledom utvrđen opsežni defekt glave čiji gornji dio, od razine nosa, nedostaje, a osim prazne lubanjske jame nađene su prelomljene kosti svoda i lica s kožom nagnječenih i nazubljenih rubova, dok su pregledom ekstremiteta nađeni nepravilni ožiljci u području oba koljena i potkoljenica, a na prednjoj strani ramena dvije okruglaste rane promjera 8 i 5 mm nagnječenih rubova i na stražnjoj strani dvije nepravilne rane. Vještak u svojem mišljenju navodi da rana na glavi predstavlja tešku tjelesnu ozljedu koja je dovela do brzog smrtnog ishoda, a opisane rane na glavi i desnom ramenu po svojim karakteristikama odgovarale bi eksplozivnim ranama.

Direktor i z.z. II. tuženika Dražen Hlišć u svojem iskazu navodi da je „Terrafirma“ d.o.o. ovlaštena tvrtka za razminiranje koja zapošljava ovlaštene pirotehničare koji su prošli stručni tečaj i imaju svjedodžbu verificiranu od strane MUP-a. Navodi da je tuženik „Terrafirma“ d.o.o., na temelju javnog natječaja, za razminiranje dobila područje u naselju Mošćenica, a prije nego što je tuženik donio izvedbeni plan dostavljen mu je zapisnik o postavljenim minsko-eksplozivnim napravama, u kojem postoji okvirna zabilješka kojom se označava orijentir i približna lokacija pojedine mine. Navodi da je u izvedbenom planu opisan cijeli proces razminiranja terena, a plan je odobrio Hrvatski centar za razminiranje, nakon čega je potpisan ugovor i pristupilo se je izvođenju radova, time da se je svakodnevno sastavljao dnevni plan s kojim pirotehničare na terenu upoznaje voditelj skupine ili voditelj radilišta, a sam postupak razminiranja propisan je Pravilnikom o načinu obavljanja poslova razminiranja, time da je pirotehničarima izričito rečeno da ne smiju micati niti deaktivirati pronađena minsko-eksplozivna sredstva. Iz iskaza Dražena Hlišća proizlazi da prije početka rada na trasi liječnik pregleda sve pirotehničare i razgovara s njima, te se na radilište ne puštaju pirotehničari pod utjecajem alkohola i pirotehničari koji zbog nekog drugog razloga nisu sposobni raditi na terenu.

Iz nalaza Zavoda za sudsku medicinu i kriminalistiku proizlazi da je utvrđeno da je u uzorku krvi Slavoljuba Puhača 0,15 g/kg apsolutnog alkohola, te da se je, prema utvrđenoj koncentraciji alkohola, Slavoljub Puhač u trenutku smrti nalazio u trijeznom stanju. Direktor tuženika Dražen Hlišć smatra da utvrđena alkoholiziranost nije utjecala na aktivnost Slavoljuba Puhača u konkretnoj situaciji.

Iz iskaza direktora tuženika Dražena Hlišća proizlazi da je Slavoljub Puhač stradao aktiviranjem rasprskavajuće odskočne protupješadijske mine PROM-1, koja prilikom aktiviranja odskoče u zrak i eksplodira u zraku, a Dražen Hlišć smatra da je u konkretnom slučaju Slavoljub Puhač po pronalasku PROM-1 sam pokušao demontirati eksplozivno sredstvo, iako to ne smiju činiti ni pirotehničari niti voditelji, već su o nalasku istog dužni izvijestiti nadređenog, nakon čega se pristupa organiziranom uništavanju koje provodi registrirana tvrtka. Dražen Hlišć isključuje mogućnost da bi se u konkretnom slučaju PROM-1 aktivirala na neki drugi način, odnosno da je eksplozivno sredstvo aktivirano pipalicom ili detektorom, jer iz zapisnika o očevidu proizlazi da su isti pronađeni u blizini mjesta stradavanja Slavoljuba Puhača, a mina nije aktivirana niti potezom žice, te obzirom na ozljede na Puhačevom tijelu pretpostavlja da je isti nisko kleknuo ili legao na tlo pokušavajući demontirati minu. Iz iskaza direktora tuženika proizlazi da nema sumnje da se je u konkretnom slučaju radilo o aktiviranju PROM-1, jer je na mjestu stradavanja Slavoljuba Puhača pronađeno dno te mine, a na predmetnom terenu uglavnom su pronađene mine PROM-1.

Nije sporno da protiv II. tuženika „Terrafirme“ d.o.o., kao niti protiv odgovorne osobe II. tuženika, u vezi predmetnoj štetnog događaja nije vođen prekršajni niti kazneni postupak.

Iz iskaza svjedoka Nikše Bogdanića, djelatnika Hrvatskog centra za razminiranje, proizlazi da je kao pirotehnički nadzornik u vrijeme stradavanja Slavoljuba Puhača provodio kontrolu radilišta dva puta u 8 dana, i to pregledom dokumentacije, pregledom na terenu i pregledom

opreme, te je na temelju kontrola zaključio da su se radovi na predmetnom radilištu izvodili u skladu sa zakonom. Svjedok navodi da je, kao pirotehnički nadzornik, odobrio izvedbeni plan razminiranja, koji je bio u skladu sa zakonom, a tvrtka koja je izvodila radove – „Terrafirma“ d.o.o. imala je akreditirane strojeve, pse i ovlaštene pirotehničare.

Svjedok Nikša Bogdanić navodi da ga je o predmetnom štetnom događaju izvijestio voditelj radilišta i na mjesto nesreće došao je oko sat vremena nakon Puhačevog stradavanja, te je s udaljenosti 2 - 3 m izvršio fotografiranje stradalog pirotehničara na mjestu nesreće (fotografije su u prilogu izvješća o nesreći pri razminiranju). Navodi da je na mjestu nesreće vidio krater, po njegovoj procjeni dubine 30 do 40 cm i promjera 20 cm, no nije mogao vidjeti što je na dnu kratera, u blizini eksplozije lišće je bilo „obrijano“, a u blizini unesrećenog vidio je pipalicu i detektor, koji je nakon nesreće bio u funkciji. Svjedok ne može sa sigurnošću reći kako je došlo do aktiviranja mine, no pretpostavlja da je obzirom na zadobivene ozljede Puhač u vrijeme stradavanja radio na koljenima, a navodi da je teoretski moguće da je Puhač stradao na način da je zapeo o žicu i na taj način aktivirao minu PROM-1, iako svjedok na mjestu nesreće nije vidio žicu. Navodi da se je i prije Puhačevog stradavanja znalo da su na tom dijelu postavljene eksplozivne naprave PROM-1, jer je u blizini predmetnog radilišta ranije bilo više minskih nesreća, u kojima su uglavnom stradavali stanovnici Moščenice, a da su na tom dijelu postavljene PROM-1 upozorio je voditelja radilišta i pirotehničare.

Iz iskaza svjedoka Nikše Bogdanića proizlazi da prilikom izvođenja radova na predmetnom radilištu nije bilo propusta na strani „Terrafirme“ koji bi mogli dovesti do nesreće, te da je Slavoljub Puhač u konkretnom slučaju imao svu potrebnu opremu i sve potrebne preduvjete za pravilni rad, time da su, iako je tlo bilo vlažno jer je 3 ili 4 dana prije štetnog događaja padala kiša, uvjeti za rad bili normalni, jer u vrijeme razminiranja tlo nije bilo pod vodom i nije padala kiša.

Svjedok Ramiz Hodžić, službenik PU Sisačko-moslavačke na poslovima voditelja protueksplozivne zaštite, navodi da nije bio obaviješten o predmetnom štetnom događaju, no kasnije su mu u PP Petrinja rekli da su djelatnici tvrtke koja je obavljala razminiranje naknadno u policijsku postaju donijeli dno mine PROM navodeći da se radi o eksplozivnom sredstvu iz predmetnog događaja. Svjedok navodi da mu je naknadno dostavljen zapisnik o očevidu i fotografije sačinjene prilikom očevida, a smatra da je očevid obavljen nestručno, jer mjerenje na terenu nije izvršeno i fotografirano je iz daljine. Svjedok nije bio na mjestu nesreće, no prema njegovom mišljenju, obzirom na sadržaj zapisnika o očevidu, zapisnika o obdukciji i fotografije sačinjene prilikom očevida, ne može se u konkretnom slučaju zaključiti na koji je način došlo do štetnog događaja.

Iz iskaza svjedoka Omera Begovića, službenika krim. policije Policijske postaje Petrinja, proizlazi da je zajedno s krim. tehničarom izašao na mjesto događaja, gdje su uz tijelo unesrećenog zatečeni djelatnici „Terrafirme“, a on je tijelu unesrećenog prišao na 2 - 3 m, jer područje nije bilo razminirano, te su iz sigurnosnih razloga fotografiranja obavljena iz daljine, a mjerenja na terenu nisu izvršena, niti su s mjesta događaja izuzeti fragmenti eksplozivnog sredstva, time da on osobno prilikom očevida takve fragmente nije uočio, niti je uočio oštećenja na detektoru i pipalici. Svjedok navodi da je po izgledu kratera na mjestu događaja zaključio da se je u konkretnom slučaju radilo o PROM-1, iako s mjesta na kojem se je nalazio prilikom očevida nije mogao vidjeti dno kratera.

Iz iskaza svjedoka Anđelka Šprajca, zaposlenika „Terrafirme“ koji je u vrijeme izvođenja radova na razminiranju u predjelu „Gata“ na području Moščenice nesporno bio voditelj radilišta, proizlazi da nije bio u neposrednoj blizini Slavoljuba Puhača u vrijeme njegovog stradavanja. Svjedok navodi da se je rad na terenu navedenog dana odvijao prema dnevnom planu, a prije početka radova na razminiranju razgovarao je sa Slavoljubom Puhačem. Navodi da je ubrzo nakon detonacije, putem koji je bio obilježen zastavicama crvene boje, došao na mjesto gdje je zatekao tijelo Slavoljuba Puhača i utvrdio je da je Puhač preminuo, a na istome nije vidio drugih ozljeda osim ozljede glave. Svjedok navodi da na odjeći, opremi niti na tijelu stradalog nije vidio fragmente eksplozivnog sredstva, okolno granje bilo je oštećeno i dijelom prekriveno zemljom, a detektor za

metal, na kojem nije uočio oštećenja, nalazio se je kraj Puhačeve desne ruke, dok je pipalica bila na 30 cm od Puhačeve lijeve ruke i nije bila oštećena. Svjedok navodi da je kaciga bila u potoku, 6 - 7 m od mjesta na kojem je ležao Slavoljub Puhač, a kad su nakon nekoliko dana pregledali to područje vidio je da na kacigi nema oštećenja, osim onog koje je nastalo od udarca kacige o drvo. Iz iskaza svjedoka proizlazi da je u vrijeme događaja tlo bilo relativno vlažno, a tijelo Slavoljuba Puhača je zatečeno uz rub šume, na oko 1,5 m od potoka. Svjedok navodi da je na mjestu nesreće uočio rupu u zemlji na 1,5 m od lijeve Puhačeve noge, dubine 20 cm, u kojoj je nađeno dno mine PROM-1, koju je osobno 10 dana nakon Puhačevog stradavanja predao u PP Petrinja, a nakon što je nastavljen rad na razminiranju pronađeni su geleri u krugu 10 do 15 m od mjesta gdje je ležalo Puhačevo tijelo.

Svjedok Anđelko Šprajc navodi da se detektorom metala, kakav je u konkretnom slučaju imao Puhač, mina PROM-1 može detektirati na 30 do 40 cm, odnosno ukoliko je mina u zemlji na dubini 5 do 7 cm, a svjedok pretpostavlja da je u konkretnom slučaju Puhač glavom detektora aktivirao upaljač mine, time da je PROM-1 moguće aktivirati pritiskom na upaljač ili potezom potezne žice koja je vezana za osovinu upaljača, koja se postavlja na visini do 15 cm od tla no nakon 10 godina često je na tlu i prekrivena lišćem, no on na mjestu Puhačevog stradavanja nije vidio poteznu žicu.

I iz iskaza svjedoka Anđelka Šprajca proizlazi da je u konkretnom slučaju postojao zapisnik o postavljenim minsko-eksplozivnim napravama, no svjedok navodi da su takvi zapisnici nedorečeni i neodređeni, a koriste se kao informativni u pogledu smjera pružanja minskog polja i ukupnog broja mina u polju, ali se iz zapisnika ne vidi točan položaj mina i koje su mine raspoređene u minskom polju.

Svjedok Anđelko Šprajc navodi da su na razminiranju predmetnog terena radili 3 - 4 mjeseca do štetnog događaja, a „Terrafirma“ je imala stroj za razminiranje, no on se nije mogao koristiti na terenu gdje je stradao Slavoljub Puhač, zbog težine stroja i vrste tla. Navedeni je svjedok, kao voditelj radilišta, odlučivao na koji će se način obaviti razminiranje, odnosno da li će se koristiti stroj, psi ili ljudi, kao i o trasama razminiranja, time da je izvedbenim planom načelno predviđen način na koji će se raditi, no na terenu je bilo odstupanja zbog strukture tla, pa se razminiranje negdje nije moglo obaviti strojno iako je to bilo planirano izvedbenim planom. Svjedok tvrdi da je on, kao voditelj radilišta, u konkretnom slučaju postupao u skladu s pravilima struke, te da, obzirom na strukturu i vlažnost tla, navedenog dana nije bilo zapreke da se razminiranje na konkretnom terenu obavlja na način kako se je i obavljalo, a na predmetnom terenu, osim Slavoljuba Puhača, nitko drugi od pirotehničara nije stradao.

Budući da su tijekom postupka bile sporne okolnosti štetnog događaja, odnosno na koji je način došlo do aktiviranja minsko-eksplozivnog sredstva, i o kakvom se je sredstvu radilo, tijekom postupka provedeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku za požare i eksplozije Renatu Pačelatu, radi utvrđivanja okolnosti predmetnog štetnog događaja i uzroka smrtnog stradavanja Slavoljuba Puhača.

Sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje vještaka, jer je isti dan objektivno, na temelju postojeće dokumentacije, i u skladu s pravilima struke.

Iz nalaza i mišljenja vještaka Renata Pačelata proizlazi da postojeća dokumentacija ne sadrži dovoljno podataka temeljem kojih bi se moglo nedvojbeno utvrditi koje je eksplozivno sredstvo detoniralo u konkretnom slučaju i dovelo do smrtnog stradavanja Slavoljuba Puhača.

Iz mišljenja vještaka Renata Pačelata proizlazi da se, obzirom na ozljedu na gornjem dijelu glave Slavoljuba Puhača, koja je nedvojbeno uzrok njegove smrti, ne može isključiti mogućnost da se radi o aktiviranju mine PROM-1, jer eksplozivna ozljeda na gornjem dijelu glave odgovara po visini osobi koja je u pognutom odnosno klečećem položaju i koja je izložena snažnom eksplozivnom udaru na visini od 80 - 100 cm (80 cm je visina na koju je izbačena mina PROM-1 prilikom aktiviranja). No, vještak smatra da odsustvo drugih ozljeda (obdukcijom su utvrđene samo

ozljede na glavi i dvije manje okrugle rane na ramenu) nije proporcionalno snazi i razornoj moći eksplozije mine PROM-1. Osim toga, prema mišljenju vještaka, obzirom na intenzitet ozljeda na glavi Slavoljuba Puhača kaciga bi trebala biti znatno oštećena, uz prisustvo organskih tragova, no iz priloženih isprava proizlazi da na zaštitnoj kacigi pronađenoj u kanalu nema vidljivih mehaničkih oštećenja, tragova krvi, tkiva i kose. Vještak navodi da nije moguće da bi zbog jakog udarnog vala najprije odletio šljem s Puhačeve glave, a nakon toga došlo do smrtonosnih ozljeda glave, jer se eksplozijom nastali efekti – udarni val, vatrena lopta, fragmentiranje i odlet fragmenata eksplozivne naprave događaju istovremeno.

Vještak u svojem nalazu i mišljenju navodi da je Slavoljub Puhač neposredno prije eksplozije vrlo vjerojatno bio u pognutom položaju, na koljenima ili u čučućem stavu. Iz mišljenja vještaka proizlazi da eksplozivno sredstvo nije aktivirano potezanjem ili nagazom. Iz zapisnika o očevidu i fotodokumentacije očevida proizlazi da detektor metala i pipalica nemaju vidljivih mehaničkih oštećenja nastalih eksplozijom, a vještak smatra da su navedeni predmeti prije eksplozije bili odloženi na tlo u blizini pozicije Slavoljuba Puhača i mjesta eksplozije.

Prema ocjeni suda, za odgovornost tuženika za nastalu štetu u konkretnom slučaju nije odlučno od kakvog je minsko-eksplozivnog sredstva stradao Slavoljub Puhač prilikom obavljanja poslova razminiranja.

Odlučno je da je Slavoljub Puhač, ovlaštenu pirotehničar i zaposlenik „Terraфирме“ d.o.o. Zagreb, koja je kao ovlaštena tvrtka, na temelju zaključenog ugovora i na temelju odobrenog izvedbenog plana projekta razminiranja, izvodila radove na razminiranju na području Mošćenice, smrtno stradao zbog aktiviranja minsko-eksplozivnog sredstva prilikom obavljanja redovnih poslova na razminiranju na trasi na koju ga je navedenog dana uputio ovlaštenu voditelj.

Prema ocjeni suda, tuženik „Terraфирма“ d.o.o., kao poslodavac Slavoljuba Puhača, odgovara za nastalu štetu u konkretnom slučaju, u smislu odredbi čl. 102. Zakona o radu i čl. 15. Zakona o zaštiti na radu, po načelu objektivne odgovornosti u skladu s propisima obveznog prava.

Dakle, tuženik „Terraфирма“ d.o.o. odgovara tužiteljici za štetu po načelu uzročnosti, a može se osloboditi odgovornosti ukoliko dokaže da postoje razlozi iz čl. 177. ZOO-a, odnosno ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti, a djelomično se oslobađa odgovornosti ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.

Sud smatra da tuženici tijekom postupka nisu dokazali da je Slavoljub Puhač isključivo odgovoran za nastalu štetu. Prema ocjeni ovog suda, tuženik tijekom postupka nije dokazao da je u konkretnom slučaju Slavoljub Puhač sam pokušao deaktivirati pronađenu minu i da je zbog toga došlo do njezinog aktiviranja. Iz provedenih dokaza ne proizlazi niti da je Slavoljub Puhač namjerno aktivirao minu. Na temelju predloženih, i provedenih, dokaza nije se moglo pouzdano utvrditi na koji je način došlo do aktiviranja minsko-eksplozivnog sredstva koje je uzrokovalo tešku tjelesnu ozljedu glave Slavoljuba Puhača i smrtnog ishoda.

Prema odredbi čl. 40. Pravilnika o načinu obavljanja poslova razminiranja, pirotehničar o svakom pronalasku MES-a (minsko-eksplozivnih sredstava) i NUS-a (neeksplozivnih ubojnih sredstava) izvješćuje voditelja pirotehničke skupine i označava mjesto pronalaska, a iz provedenih dokaza proizlazi da pirotehničar Slavoljub Puhač u konkretnom slučaju o pronalasku takvog sredstva nije izvijestio voditelja skupine. No, na temelju provedenih dokaza, čak niti provedenim vještačenjem, nije bilo moguće utvrditi odlučne okolnosti konkretnog štetnog događaja. Tuženici tijekom postupka, prema ocjeni ovog suda, nisu dokazali da je Slavoljub Puhač doista pokušao deaktivirati minsko-eksplozivno sredstvo i da je uslijed toga došlo do aktiviranja mine i smrtnog stradavanja Slavoljuba Puhača, a, analizirajući sve provedene dokaze, sud smatra da tuženici nisu dokazali niti da je Slavoljub Puhač uopće detektirao postojeće minsko-eksplozivno sredstvo, za koje se tijekom postupka, obzirom na nedostatak materijalnih tragova, nije moglo utvrditi na koji je način aktivirano.

No, na temelju analize svih izvedenih dokaza, sud je utvrdio da je Slavoljub Puhač svojim postupanjem u konkretnoj situaciji djelomično pridonio nastanku štetnog događaja, a doprinos Slavoljuba Puhača štetnom događaju u kojem je došlo do njegovog smrtnog stradavanja sud je ocijenio sa 60 %. Naime, prema ocjeni ovog suda do stradavanja Slavoljuba Puhača uslijed aktiviranja minsko-eksplozivnog sredstva došlo je jer Slavoljub Puhač u konkretnoj situaciji, radeći na poslovima razminiranja, nije postupao s povećanom pažnjom koja je nužna prilikom obavljanja takvih poslova, što je Slavoljubu Puhaču, kao ovlaštenom pirotehničaru, bilo, i moralo biti, poznato. Na takav zaključak upućuje i mišljenje vještaka Renata Pačelata iz kojeg proizlazi da do aktiviranja minsko-eksplozivnog sredstva u konkretnom slučaju nije moglo doći nagazom ili potezanjem, te da je Slavoljub Puhač u trenutku stradavanja bio u pognutom položaju, dok su pipalica i detektor bili odloženi na tlo prije same eksplozije. Također, na takav zaključak upućuje i činjenica da na predmetnom radilištu nije stradao niti jedan drugi pirotehničar tuženika koji je radio na poslovima razminiranja.

Temeljem odredbe čl. 201. st. 1. ZOO-a u slučaju smrti neke osobe sud može dosuditi članovima njezine uže porodice (bračni dug, djeca i roditelji) pravičnu novčanu naknadu za njihove duševne bolove.

Nije sporno da je tužiteljica majka pok. Slavoljuba Puhača.

Sud smatra da je, obzirom na orijentacijske kriterije Vrhovnog suda Republike Hrvatske, iznos od 220.000,00 kn primjereni iznos pravične novčane naknade nematerijalne štete zbog smrti sina tužiteljice.

No, budući da je, prema utvrđenju suda, Slavoljub Puhač pridonio nastanku štetnog događaja u omjeru od 60 %, tužiteljica, primjenom odredbi čl. 205. i čl. 192. ZOO-a, ima pravo na razmjerno sniženu naknadu.

Iz naprijed obrazloženih razloga, sud je tužiteljici dosudio pravičnu novčanu naknadu nematerijalne štete zbog smrti sina u iznosu od 88.000,00 kn.

Tužbeni zahtjev je, iz obrazloženih razloga, odbijen u iznosu od 137.000,00 kn.

Na dosuđeni iznos naknade štete, tužiteljici je dosuđena zakonska zatezna kamata od dana presuđenja do plateža, jer se u konkretnom slučaju radi o naknadi nematerijalne štete. Stoga je odbijen dio tužbenog zahtjeva za platež zakonske zatezne kamate od dana 21. ožujka 2005. do 31. ožujka 2010. godine, kao dana presuđenja.

Kamata je tužiteljici dosuđena po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a.

Tužiteljica je uspjela u postupku s oko 40 % tužbenog zahtjeva, dakle uspjeh tuženika u postupku je oko 60 %.

Tužiteljica i tuženici su zatražili naknadu parničnih troškova.

Parnični troškovi tužiteljice utvrđeni su u iznosu od 37.543,75 kn, a obuhvaćaju nagradu punomoćniku tužiteljice za sastav tužbe u iznosu 2.500,00 kn, te za zastupanje na ročištima glavne rasprave 22. studenoga 2006.g., 18. travnja, 17. listopada 2007.g., 8. veljače i 13. listopada 2008.g. u iznosu od 2.500,00 kn za svako ročište, za zastupanje na ročištima 20. studenoga i 20. prosinca 2007.g., 4. srpnja 2008.g. u iznosu od 1.250,00 kn za svako ročište, zastupanje na ročištu radi objave presude 28. listopada 2008.g. u iznosu od 500,00 kn, nagradu punomoćniku za sastav obrazloženog podneska od 12. lipnja 2008.g. u iznosu od 2.500,00 kn, PDV u iznosu od 4.785,00 kn, i predujam za vještačenje u iznosu od 1.200,00 kn, te nagradu punomoćniku za sastav žalbe u iznosu od 3.125,00 kn, PDV u iznosu od 687,50 kn, te nagradu punomoćniku za sastav podnesaka od 5. veljače i 16. veljače i 2. ožujka 2010.g. u iznosu od 625,00 kn za svaki podnesak, za zastupanje na ročištu glavne rasprave 19. ožujka 2010.g. u iznosu od 2.500,00 kn, za zastupanje na ročištu radi objave presude 31. ožujka 2010.g. u iznosu od 500,00 kn, i PDV u iznosu od 1.121,25 kn, prema priloženom troškovniku (list 128), i primjenom odvjetničke tarife.

Parnični troškovi tuženice Republike Hrvatske utvrđeni su u iznosu od 20.500,00 kn, a obuhvaćaju nagradu z.z. tuženice za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn, za zastupanje na ročištima glavne rasprave 22. studenoga 2006.g., 18. travnja, 17. listopada 2007.g., 8. veljače i 13. listopada 2008.g. u iznosu od 2.500,00 kn za svako ročište, za zastupanje na ročištima 20. studenoga i 20. prosinca 2007.g., 4. srpnja 2008.g. u iznosu od 1.250,00 kn za svako ročište, za zastupanje na ročištu radi objave presude 28. listopada 2008.g. u iznosu od 500,00 kn, te za sastav žalbe u iznosu od 1.250,00 kn, prema priloženom troškovniku (list 129 i 153) i primjenom odvjetničke tarife.

Tužiteljica je dužna naknaditi tuženici Republici Hrvatskoj troškove postupka u cijelosti, temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, jer je presudom Županijskog suda u Koprivnici br. Gž-182/09-2 od 10. prosinca 2009. godine u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice u odnosu na tuženicu Republiku Hrvatsku.

Parnični troškovi tuženika „Terraфирме“ d.o.o. utvrđeni su u iznosu od 34.781,25 kn, a obuhvaćaju sudsku pristojbu na odgovor na tužbu u iznosu od 1.300,00 kn, trošak svjedoka u iznosu od 500,00 kn, nagradu punomoćniku tuženika za zastupanje na ročištima glavne rasprave 22. studenoga 2006.g., 18. travnja, 17. listopada 2007.g., 8. veljače i 13. listopada 2008.g. u iznosu od 2.500,00 kn za svako ročište, za zastupanje na ročištima 20. studenoga i 20. prosinca 2007.g., 4. srpnja 2008.g. u iznosu od 1.250,00 kn za svako ročište, te za sastav podnesaka od 4. rujna 2006.g. u iznosu od 625,00 kn, za sastav podneska od 13. lipnja 2008.g. u iznosu od 2.500,00 kn, PDV u iznosu od 4.262,50 kn, te nagradu punomoćniku za sastav žalbe u iznosu od 1.250,00 kn, PDV u iznosu od 275,00 kn, sudsku pristojbu na žalbu u iznosu od 1.537,50 kn, te nagradu punomoćniku za sastav podnesaka od 28. siječnja, 9. veljače i 19. veljače 2010.g. u iznosu od 625,00 kn za svaki podnesak, za zastupanje na ročištu glavne rasprave 19. ožujka 2010.g. u iznosu od 2.500,00 kn, i PDV u iznosu od 1.006,25 kn, putni trošak punomoćnika tuženika u iznosu od 900,00 kn (obzirom na dobru povezanost sredstvima javnog prijevoza na relaciji Zagreb-Koprivnica-Zagreb sud tuženiku nije priznao prijevozni trošak za upotrebu osobnog automobila punomoćnika za dolazak na svako ročište, već trošak javnog prijevoza na navedenoj relaciji u iznosu od 100,00 kn za pristup na svako ročište), prema priloženom korigiranom troškovniku (list 130, 149 i 182) i primjenom odvjetničke tarife.

Primjenom odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a, tuženiku nije priznat trošak za sastav podnesaka od 13. prosinca 2006.g., 29. siječnja 2007.g., 6. veljače 2007.g., 19. travnja 2007.g., 26. listopada 2007.g., 11. veljače 2008.g. i 28. kolovoza 2008.g., te troškovi sastava odgovora na žalbu tužiteljice i sudske pristojbe na istu, jer navedeni podnesci nisu bili nužni.

Temeljem odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a tužiteljica je dužna naknaditi II. tuženiku „Terraфирми“ d.o.o. Zagreb troškove postupka razmjerno uspjehu u parnici, time da su troškovi vještačenja, kao nužni, tužiteljici priznati u cijelosti.

Trošak tužiteljice, bez troškova vještačenja, iznosi 36.343,75 kn, a od toga 40 % iznosi 14.537,50 kn, a kada se tome pribroji trošak vještačenja u iznosu od 1.200,00 kn, dolazi se do troška tužiteljice u iznosu od 15.737,50 kn, koji bi tuženik trebao naknaditi tužiteljici. No, i tužiteljica bi tuženiku „Terraфирми“ d.o.o. Zagreb, koji je djelomično uspio u postupku, trebala naknaditi razmjerni dio parničnih troškova. Od ukupnog parničnog troška II. tuženika „Terraфирме“ d.o.o. u iznosu od 34.781,25 kn 60 % iznosi 20.868,75 kn. Prebijanjem naprijed navedenih troškova tužiteljice i tuženika, proizlazi da je tužiteljica dužna naknaditi tuženiku „Terraфирми“ d.o.o. Zagreb dio parničnih troškova u iznosu od 5.131,25 kn, primjenom odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a.

Iz obrazloženih razloga odlučeno je kao u izreci.

U Koprivnici, 31. ožujka 2010. godine

S U D A C :
Marijana Jurenc, v.r.

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VARAŽDINU
STALNA SLUŽBA U KOPRIVNICI

OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI

Broj: P-109/10-74

PRIMLJENO

dne 09-01-2012 20

GŽ-271/11-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Varaždinu – Stalna služba u Koprivnici, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda i to Miloša Lojena, kao predsjednika vijeća, te Josipa Ivančevića kao člana vijeća i suca izvjestitelja i Vesne Rep kao člana vijeća, u parničnom predmetu tužiteljice Katarine Puhač iz Koprivnice, A. Mihanovića 41, zastupane po punomoćnicima Zajedničkog odvjetničkog ureda odvjetnicima Meliti Ranilović-Ferenc i Darku Raniloviću iz Koprivnice, protiv 1. tuženice Republike Hrvatske, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Koprivnici, Građansko-upravni odjel i 2. tuženika „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, Poljička 13, zastupanog po punomoćniku Goranu Katiću odvjetniku iz Zagreba, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužiteljice od 27. svibnja 2010. godine i o žalbi 2. tuženika od 26. svibnja 2010. godine, protiv presude Općinskog suda u Koprivnici broj P-109/10-64 od 31. ožujka 2010. godine, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 20. prosinca 2011. godine,

presudio je

Žalba 2. tuženika odbija se kao neosnovana dok se žalba tužiteljice djelomično uvažava kao osnovana, a djelomično odbija kao neosnovana, pa se presuda Općinskog suda u Koprivnici broj P-109/10-64 od 31. ožujka 2010. godine:

- potvrđuje u toč. I. izreke u cijelosti, u toč. II. izreke u dijelu u kojem je odbijen tužbeni zahtjev za platež zakonske zatezne kamate na iznos od 88.000,00 kn od 21. ožujka 2005.g. do 31. ožujka 2010.g., te u toč. IV. izreke u cijelosti,

- preinačuje u toč. II. izreke u dijelu u kojem je odbijen dio tužbenog zahtjeva tužiteljice za platež naknade štete u iznosu od 137.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dana 31. ožujka 2005.g. do isplate, kao i u toč. III. Izreke kojom je odlučeno o parničnom trošku, tako da se sudi:

Drugotuženik je dužan platiti tužiteljici na ime naknade štete iznos od 132.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dana 31. ožujka 2010.g. kao dana presuđenja do isplate u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 5 postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice za platež naknade štete u iznosu od 5.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 21. ožujka 2005.g. do isplate te za platež zakonske zatezne kamate na iznos od 132.000,00 kn od 21. ožujka 2005.g. do 31. ožujka 2010.g.

V.
13.1.12
Ombke
29.1

Drugotuženik je dužan naknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 41.387,50 kn u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Sud prvog stupnja donio je presudu čija izreka glasi:

otvrdeno
 I. Tuženik „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, Poljička 13, dužan je platiti tužiteljici Katarini Puhač, iz Koprivnice, A. Mihanovića 41, na ime naknade štete iznos od 88.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dana 31. ožujka 2010. godine, kao dana presuđenja, do isplate, u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužiteljice Katarine Puhač za platež naknade štete u iznosu od 137.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dana 21. ožujka 2005.g. do isplate, te za platež zakonske zatezne kamate na iznos od 88.000,00 kn od 21. ožujka 2005. do 31. ožujka 2010. godine.

III. Tužiteljica Katarina Puhač, iz Koprivnice, A. Mihanovića 41, dužna je naknaditi tuženiku „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, Poljička 13, parnični trošak u iznosu od 5.131,25 kn, u roku od 15 dana.

IV. Tužiteljica Katarina Puhač, iz Koprivnice, A. Mihanovića 41, dužna je naknaditi tuženici Republici Hrvatskoj parnični trošak u iznosu od 20.500,00 kn, u roku od 15 dana.“ *otvrdeno*

Protiv ove presude u odbijajućem dijelu (toč. II. izreke), kao i protiv odluke o parničnom trošku (toč. III. i IV. izreke), dopuštenu i pravovremenu žalbu podnijela je tužiteljica, dana 27. svibnja 2010.g., zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 123/08 i 57/11, dalje u tekstu: ZPP), te predlaže da ovaj sud uvaži njenu žalbu i prvostupanjsku presudu preinači u pobijanom dijelu na način da u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev tužiteljice odnosno podredno da istu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Protiv ove presude u dosuđujućem dijelu (toč. I. izreke) dopuštenu i pravovremenu žalbu podnio je 2. tuženik dana 26. svibnja 2010.g. preporučenom pošiljkom, zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. ZPP-a, te predlaže da ovaj sud uvaži njegovu žalbu i pobijanu presudu preinači na način da odbaci tužbu u odnosu na 2. tuženika, odnosno podredno da istu preinači na način da odbije tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti, odnosno da presudu ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Pobija se i odluka o parničnom trošku iz točke III izreke presude.

Odgovor na žalbu tužiteljice podnio je 2. tuženik dana 10. lipnja 2010.g. preporučenom pošiljkom u kojem osporava žalbene navode tužiteljice te predlaže da sud odbije njenu žalbu, a uvaži žalbu 2. tuženika.

Odgovor na žalbu 2. tuženika podnijela je tužiteljica dana 2. srpnja 2010.g. u kojem osporava žalbene navode 2. tuženika te predlaže da ovaj sud njegovu žalbu odbije kao neosnovanu, a njenu uvaži kao osnovanu.

Žalba tužiteljice djelomično je osnovana, dok žalba 2. tuženika nije osnovana.

Nakon provedenog postupka sud prvog stupnja utvrdio je:

- da je sin tužiteljice Slavoljub Puhač bio zaposlen kod 2. tuženika kao pirotehničar na poslovima razminiranja prema ugovoru o radu na neodređeno vrijeme sklopljenom 1. travnja 2004.g.,

- da je dana 27. studenoga 2004.g. u mjestu Moščenica u obavljanju poslova razminiranja došlo do nesreće, kojom prilikom se aktivirala protupješađijska odskočna mina PROM-1, pri čemu je smrtno stradao Slavoljub Puhač,

- da je razminiranje na području Moščenice obavljala ovlaštena tvrtka za razminiranje, ovdje 2-tuženik „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, temeljem izvedbenog plana projekta razminiranja odobrenog 22. rujna 2004.g.,

- da je čitanjem Izvješća o nesreći pri razminiranju Hrvatskog centra za razminiranje „HCR“ od 27. studenog 2004.g. utvrđeno da se smrtno stradavanje Slavoljuba Puhača dogodilo u predjelu „Gata“ oko 260 m istočno od posljednje kuće u ulici Kralja Tomislava 81, da je poslove razminiranja obavljala tvrtka za razminiranje „Terrafirma“ temeljem izvedbenog plana projekta razminiranja koji je odobrio pirotehnički nadzornik Nikša Bogdanić, a voditelj navedenog radilišta bio je pirotehničar Anđelko Šprajc, dok je voditelj skupine bio pirotehničar Mario Žiher, koji je obavljao radni dogovor s pirotehničarima, utvrdio pojedinačne dnevne uratke, te izvršio neposredni raspored pirotehničara na mjesto rada,

- da se u privitku navedenog Izvješća nalaze izvještaji Anđelka Šprajca i Marija Žihera iz kojih proizlazi da osobno nisu vidjeli trenutak stradavanja Slavoljuba Puhača,

- da se u predmetnom Izvješću o nesreći kao vrsta nesreće navodi nekontrolirana detonacija mine ili NUS, time da je MES/NUS detonirao – aktivirao pirotehničar za vrijeme pretraživanja i razminiranja, a u opisu nesreće se navodi da je tijekom izvođenja radova pretraživanja – razminiranja na predmetnom projektu u cilju definiranja minskog polja prema minskom zapisniku br. 30351 pirotehničar Slavoljub Puhač pretraživanjem dodijeljenog dnevnog uratka, probijanjem staze u cilju pronalaska PP mine PROM-1 u blizini kanala aktivirao PP minu PROM-1 uslijed čega je došlo do pogibije,

- da iz navedenog Izvješća proizlazi da su uvjeti na radilištu bili pogodni za radove pretraživanja i razminiranja, a zemljište je bilo meko i vlažno, no na poziciji pogibije bilo je suho,

- da iz Uvjerenja PP Petrinja od 9. prosinca 2004.g. proizlazi da je prilikom očevida utvrđeno da je Slavoljub Puhač bio odjeven u radnu odoru pirotehničara, da je na sebi imao zaštitnu odjeću i obuću (pancirni prsluk, šljem s vizikom i rukavice), kao i da je Slavoljub Puhač prilikom razminiranja u minskom polju aktivirao protupješađijsku odskočnu minu PROM-1 i pritom zadobio teške ozljede glave od kojih je smrtno stradao,

- da iz Zapisnika o očevidu PP Petrinja od 27. studenog 2004.g. proizlazi da je mrtvo tijelo Slavoljuba Puhača zatečeno položeno na leđima na zemlji u smjeru sjever-jug, paralelno uz kanal od kojeg je udaljeno 70 cm, a na tijelu je uočena radna odjeća i obuća sa zaštitnim prslukom, čizmama i rukavicama, a na udaljenosti od oko 7m u kanalu u smjeru juga je šljem sa zaštitnim vizikom, ispod desne ruke i desne noge nalazi se detektor za metal, dok je s lijeve strane ruke na udaljenosti oko 40 cm pipalica, a s lijeve strane noge je krater nepravilnog oblika 50x50 cm koji se širi u nepravilni oblik 1x2 m gdje se na obližnjim granama uočavaju tragovi zacrnjenja, razbacane zemlje i lišća, time da je središte kratera udaljeno 1,5 m od kanala,

- da iz Zapisnika o očevidu proizlazi da je očevid obavio policijski službenik Omer Begović,

- da iz Zapisnika o obdukciji od 29. studenog 2004.g. proizlazi da je Slavoljub Puhač preminuo nasilnom smrću uslijed eksplozivne rane glave odnosno da je vanjskim pregledom utvrđen opsežni defekt glave čiji gornji dio, od razine nosa, nedostaje, a osim prazne lubanjske jame nađene su prelomljene kosti svoda i lica s kožom nagnječenih i nazubljenih rubova, dok su pregledom ekstremiteta nađeni nepravilni ožiljci u području oba koljena i potkoljenica, a na prednjoj strani ramena dvije okruglaste rane promjera 8 i 5 mm nagnječenih rubova i na stražnjoj strani dvije nepravilne rane, koje sve predstavljaju tešku tjelesnu ozljedu koja je dovela do brzog smrtnog ishoda, a opisane rane na glavi i desnom ramenu po svojim karakteristikama odgovarale bi eksplozivnim ranama,

- da je utvrđeno da je Slavoljub Puhač u konkretnom slučaju imao svu potrebnu opremu i sve potrebne preduvjete za pravilan rad, time da su, iako je tlo bilo vlažno, uvjeti za rad bili normalni, jer u vrijeme razminiranja tlo nije bilo pod vodom i nije padala kiša,

- da na detektoru za metal nisu uočena oštećenja kao ni na pipalici, a također nije pronađena niti potezna žica,

- da su zbog sigurnosnih razloga fotografiranje obavljano iz daljine, a mjerenja na terenu nisu izvršena niti su s mjesta događaja izuzeti fragmenti eksplozivnog sredstva, da o stradavanju nije bio obaviješten i na očevidu nije bio prisutan voditelj protueksplzivne zaštite PU Sisačko-moslavačke što je obveza u takvim situacijama,

- da prema nalazu i mišljenju vještaka Renata Pačelata proizlazi da se ne može isključiti mogućnost da se radi o aktiviranju mine PROM-1 jer eksplozivna ozljeda na donjem dijelu glave odgovara po visini osobi koja je u pognutom, odnosno klečećem položaju i koja je izložena snažnom eksplozivnom udaru na visini od 80-100 cm, kao i da odsustvo drugih ozljeda (obdukcijom su utvrđene samo ozljede na glavi i dvije manje okrugle rane na ramenu) nije proporcionalno snazi i razornoj moći eksplozije mine PROM-1. Prema mišljenju vještaka, s obzirom na intenzitet ozljeda na glavi Slavoljuba Puhača kaciga bi trebala biti znatno oštećena uz prisustvo organskih tragova, no iz priloženih isprava proizlazi da na zaštitnoj kacigi pronađenoj u kanalu nema vidljivih mehaničkih oštećenja, tragova krvi, tkiva i kose. Vještak navodi da nije moguće da bi zbog jakog udarnog vala najprije odletio šljem s Puhačeve glave, a nakon toga došlo do smrtonosnih ozljeda glave, jer se eksplozijom nastali efekti – udarni val, vatrena lopta, fragmentiranje i odlet fragmenata eksplozivne naprave događaju istovremeno. Vještak navodi da je Slavoljub Puhač neposredno prije eksplozije vrlo vjerojatno bio u pognutom položaju, na koljenima ili u čučućem stavu, a eksplozivno sredstvo nije aktivirano potezanjem ili nagazom. Iz zapisnika o očevidu i foto-dokumentacije očevida proizlazi da detektor metala i pipalica nemaju vidljivih mehaničkih oštećenja nastalih eksplozijom, a vještak smatra da su navedeni predmeti bili odloženi na tlo u blizini pozicije Slavoljuba Puhača i mjesta eksplozije,

- da je Slavoljub Puhač bio upoznat sa svim pravilima postupanja u slučaju pronalaska mine te da je prema važećem Pravilniku o načinu obavljanja poslova razminiranja (NN. 79/00, 87/02, 138/03) o svom pronalasku isti morao izvijestiti voditelja pirotehničke skupine i označiti mjesto pronalaska, a za što se tvrdi po tuženiku da isti nije učinio.

Pobijanom presudom na temelju tako utvrđenih činjenica i analizom svih provedenih dokaza prvostupanjski sud je zaključio da 2-tuženik Terrafirma d.o.o. kao poslodavac Slavoljuba Puhača odgovara za nastalu štetu u smislu odredbi čl. 102. Zakona o radu i čl. 115. Zakona o zaštiti na radu po načelu objektivne odgovornosti u skladu s propisima obveznog prava. Slijedom navedenog 2-tuženik odgovara za štetu po načelu uzročnosti, a može se osloboditi odgovornosti ukoliko dokaže da postoje razlozi iz čl. 177. ZOO-a, odnosno ako dokaže da je šteta nastala isključivom radnjom oštećenika koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice on nije mogao izbjeći ili otkloniti, a djelomično se oslobađa od odgovornosti ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete. Slijedom navedenog, zaključak je prvostupanjskog suda da 2-tuženik nije dokazao da je u konkretnom slučaju Slavoljub Puhač sam pokušao deaktivirati pronađenu minu i da je zbog toga došlo do njezinog aktiviranja, a iz provedenih dokaza ne proizlazi niti da ju je namjerno aktivirao, kao i da se na temelju predloženih i provedenih dokaza nije moglo pouzdano utvrditi na koji je način došlo do aktiviranja minsko-eksplozivnog sredstva koje je uzrokovalo tešku tjelesnu ozljedu glave i smrtni ishod Slavoljuba Puhača. Naime, daljnji zaključak prvostupanjskog suda je da niti provedenim vještačenjem nije bilo moguće utvrditi točne okolnosti konkretnog štetnog događaja, a analizirajući sve provedene dokaze sud zaključuje da tuženici nisu dokazali niti da je Slavoljub Puhač uopće detektirao postojeće minsko-eksplozivno sredstvo, za koje se tijekom postupka s obzirom na nedostatak materijalnih tragova nije moglo utvrditi na koji je način aktivirano. Međutim, prvostupanjski sud zaključuje da postoji doprinos Slavoljuba Puhača nastanku štetnog događaja od 60% jer on radeći u konkretnoj situaciji nije postupao s povećanom pažnjom koja je nužna prilikom obavljanja takvih poslova što mu je kao ovlaštenom pirotehničaru bilo i moralo biti poznato. Na takav zaključak prvostupanjskog suda, kako on navodi upućuje i mišljenje vještaka Renata Pačelata iz kojeg proizlazi da do aktiviranja minsko-eksplozivnog sredstva u konkretnom slučaju nije moglo doći nagazno ili potezanjem te da je Slavoljub Puhač u trenutku stradanja bio u pognutom položaju, dok su pipalica i detektor bili odloženi na tlo prije same eksplozije. Na takav zaključak upućuje i činjenica da na predmetnom radilištu nije stradao niti jedan drugi pirotehničar tuženika koji je radio na poslovima razminiranja.

I tužiteljica i 2-tuženik u žalbi ističu žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, jer smatraju da pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, odnosno jer izreka presude proturječi sama sebi i razlozima presude, a razlozi presude su nejasni i kontradiktorni sa provedenim dokazima. Ispitujući pobijanu presudu u odnosu na istaknutu bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, a ispitujući je i u odnosu na one bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti temeljem čl. 365. st. 2. ZPP-a, ovaj sud je utvrdio da prvostupanjski sud nije počinio nikakovu bitnu povredu odredaba parničnog postupka, jer presuda nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, izreka presude je razumljiva, ne proturječi sama sebi ili razlozima presude, koji su navedeni, kao i razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i neproturječni i ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika. Stoga ovi žalbeni navodi stranaka nisu osnovani.

U odnosu na prigovor 2-tuženika da je tužiteljica tijekom postupka izvršila subjektivnu preinaku tužbe, jer je kao 2-tuženika naznačila „Terrafirma“ Croatia d.o.o. Zagreb, dok je tuženik firma pod nazivom „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb čemu se 2-tuženik protivio, prvostupanjski sud zaključuje da se ne radi o subjektivnoj preinaci tužbe, jer je tužiteljica tužbu podnijela protiv istog tuženika. Ovo iz razloga jer je tužiteljica u tužbi 2-tuženika naznačila kao „Terrafirma“ Croatia d.o.o. koji je naziv istaknut i na memorandumu odgovora na tužbu koji je dostavio tuženik „Terrafirma“ Zagreb d.o.o., koji je platio i sudsku pristojbu na odgovor na tužbu, te aktivno sudjelovao tijekom cijelog postupka u ovoj pravnoj stvari angažirao punomoćnika u osobi odvjetnika, a tek je u žalbi protiv citirane prvostupanjske presude istaknuo da je njegov točni naziv „Terrafirma“ d.o.o. Zagreb, Poljička 13. Zbog navedenih razloga prvostupanjski sud smatra da se u konkretnom slučaju ne radi o subjektivnoj preinaci tužbe jer se tužba ne odnosi na drugu pravnu osobu, a tužiteljica je podneskom od 5. veljače 2010.g. samo pravilno naznačila tuženika.

U podnesenoj žalbi 2-tuženik osporava zaključak prvostupanjskog suda smatrajući da je tužiteljica izvršila subjektivnu preinaku tužbe na način da je umjesto „Terrafirma“ Croatia d.o.o. kao tuženika navela „Terrafirma“ d.o.o., a firma „Terrafirma“ d.o.o. nije pravni sukcesor „Terrafirme“ Croatia d.o.o., već je suprotno ocjeni suda prvog stupnja riječ o drugoj pravnoj osobi. Stoga se i nadalje ostaje kod prigovora promašene pasivne legitimacije.

Po ocjeni ovog suda pravilno je prvostupanjski sud zaključio da se ne radi o subjektivnoj preinaci tužbe, a time i promašenoj pasivnoj legitimaciji kako to iznosi 2-tuženik, jer ovaj sud u cijelosti prihvaća činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda i njegov zaključak da se ne radi o drugoj osobi 2-tuženika. Stoga žalba 2-tuženika u ovom dijelu nije osnovana.

Nadalje, u žalbi 2-tuženik ističe prigovor da je kao poslodavac ispunio sve zakonske obveze glede sigurnosti i zaštite na radu jer je Slavoljub Puhač bio opremljen svom potrebnom opremom koja mu je bila osigurana, a razminiranje je izvršeno sukladno izvedbenom planu odobrenom po Hrvatskom centru za razminiranje kao nadležnom tijelu te je Puhač bio upoznat s odredbama Pravilnika o načinu obavljanja poslova razminiranja prema kojem pirotehničari ne smiju micati niti deaktivirati pronađena minsko-eksplozivna sredstva. Drugotuzenik smatra da je poduzeo sve mjere da to štetnog događaja ne dođe, a da je do nesreće došlo isključivom radnjom Slavoljuba Puhača koji je postupao protivno striktnim uputama i pravilima struke, te je pristupio deaktivaciji minsko-eksplozivnog sredstva na što upućuje čitav niz okolnosti. Tuženik smatra da se analizom svih materijalnih i personalnih dokaza u spisu ima zaključiti da je pok. Slavoljub Puhač deaktivirao minu jer je pored nje kleknuo, odložio je pipalicu i metal-detektor, a po svemu sudeći i kacigu i počeo rukama dirati minu. Drugotuzenik smatra da mina nije aktivirana sama od sebe, već je do aktivacije došlo diranjem rukom, s obzirom da je vještak Renato Pačelat isključio mogućnost da je do aktivacije došlo potezanjem i nagazom. Stoga je prema mišljenju 2-tuženika do njegovog stradavanja došlo isključivom njegovom nepropisnom radnjom koje postupanje je izričito kršenje svih pravila sigurnosti i propisa koji reguliraju posao razminiranja.

Tužiteljica pak u žalbi smatra da nema doprinosa njenog sina štetnom događaju, jer i sam sud iznosi zaključak da nije dokazano da bi pokojni Slavoljub pokušao deaktivirati minsko-eksplozivno sredstvo, pa čak niti da ga je detektirao, a sud ne daje obrazloženje u čemu se sastoji povećana pažnja koju je trebao

upotrijebiti, odnosno nije jasno što on to nije smio učiniti, a učinio je, odnosno što je trebao učiniti a nije učinio da bi postojala njegova odgovornost i to u tako velikom omjeru. Tužiteljica smatra da iz provedenih dokaza proizlazi da organizacija rada na radilištu nije bila dobra i u njoj je puno toga, nakon stradavanja njenog sina promijenjeno.

Prema zaključku ovog suda prvostupanjski sud pogrešno je ocijenio utvrđene činjenice te je pogrešno primijenio materijalno pravo iz čl. 177. Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01; dalje: ZOO) kada je odbio tužbeni zahtjev tužiteljice zaključujući da je Slavoljub Puhač isključivo odgovoran za ovaj štetni događaj.

Tijekom ovog postupka nesporno je utvrđeno da je očevid izvršen nestručno, da nisu izuzeti svi materijalni tragovi kojima bi se na potpuniji način utvrdile okolnosti nastanka štetnog događaja, a prema iskazu svjedoka Ramiza Hodžića, voditelja protueksplozivne zaštite PU Sisačko-moslavačke, proizlazi da nije bio obaviješten o štetnom događaju, da je očevid obavljen nestručno jer iz zapisnika o očevidu proizlazi da mjerenja na terenu nisu izvršena, kao i da je fotografiranje vršeno iz daljine te da se na temelju postojeće dokumentacije ne može zaključiti na koji način je došlo do štetnog događaja. Da je to tako zaključuje se i iz iskaza svjedoka Omera Begovića, službenika krim.policije Policijske postaje Petrinja koji je izašao na mjesto događaja i koji je u svom iskazu naveo da je fotografiranje vršeno iz daljine zbog sigurnosnih razloga, a da mjerenja na terenu nisu izvršena i da s mjesta događaja nisu izuzeti fragmenti eksplozivnog sredstva. Isto tako, niti na temelju nalaza vještaka Renata Pečalata ne može se nedvojbeno zaključiti kako je došlo do štetnog događaja jer vještak samo pretpostavlja da je Slavoljub Puhač nešto radio oko mine, on ne zna što, te navodi da je pokojni Slavoljub Puhač minu aktivirao na neki način kada je bio u čučućem položaju ili sagnut iznad mine te iznosi i pretpostavku da se radi o mini PROM-1 jer je deset dana nakon stradavanja u Policijsku postaju u Petrinju donijeto dno mine PROM-1 koja je navodno pronađena na mjestu stradavanja, iako vještak smatra da ozljede koje je zadobio Slavoljub Puhač ne odgovaraju snazi eksplozivnog sredstva koje je aktivirano.

Prvostupanjski sud u pobijanoj presudi nije analizirao iskaz svjedoka Anđelka Šprajca, koji je u vrijeme štetnog događaja bio voditelj konkretnog gradilišta na kojem se vršilo razminiranje, u dijelu u kojem on opisuje način rada pirotehničara. Prema iskazu navedenog svjedoka detektor metala kojega je koristio Puhač minu PROM-1 može detektirati na 30 – 40 cm ukoliko je mina u zemlji na dubini od 5 – 7 cm. Nakon što detektor, koji se nosi u jednoj ruci, detektira metalni predmet, pirotehničar odlaže detektor te uzima pipalicu, a radi se o igli dužine 35 cm s drškom dužine 35 – 40 cm koju uzima s obje ruke te klekne, a zatim pod kutom od 30 – 40 stupnjeva pipalicom ubada u tlo do dubine 10 – 17 cm pa ukoliko posumnja da je s istom dotaknuo metal, okolno tlo razmiče rukama i tek kada utvrdi da se radi o eksplozivnom sredstvu o tome obavještava voditelja skupine.

Cijeneći iskaz navedenog svjedoka proizlazi da poslodavac, ovdje 2. tuženik, nije poštivao pravilo da čim se detektira metal o istome se obavještava voditelj skupine, nego je u ovoj situaciji pirotehničar morao utvrditi da se radi o eksplozivnom sredstvu te nakon toga obavijestiti voditelja skupine. Prema iskazu ovog svjedoka, a što nije nebitno, proizlazi da je područje na kojem se vršilo razminiranje močvarno te da se krajem kolovoza i početkom rujna 2004. godine razminiranje vršilo strojem do udaljenosti od 70 m do mjesta gdje je stradao Puhač, ali u mjesecu studenom više

nisu postojali uvjeti za rad strojem kojim je raspolagao tuženik, a koji je težine 60 tona i koji je upadao u mokro i raskvašeno tlo. Međutim, deset dana nakon stradavanja Puhača korišten je za razminiranje stroj težine 4 tone s time što taj stroj nije pronašao onim dijelom na kojem je stradao Puhač, već u njegovoj blizini do udaljenosti od 5 m od mjesta njegova stradavanja jer je to područje već pregledano ručno i nije bilo potrebe vršiti pregled sa strojem. Navedeni svjedok izričito tvrdi da stroj za razminiranje od 4 tone nije korišten nakon rujna 2004. godine jer je bio potreban za razminiranje na drugom dijelu trase, a nakon Puhačeva stradavanja stroj je ponovno korišten iz razloga kako drugi ne bi nastradali. Prema iskazu navedenog svjedoka manji stroj mogao je proći i onim dijelom gdje je prethodno stradao Puhač.

Cijeneći navedeno zaključak je ovog suda da tuženik nije poduzeo sve što je mogao da bi izbjegao stradavanje svog zaposlenika kao i da je u organizaciji njegova rada bilo propusta za koje je znao i koji su bili protivni Pravilniku na koji se 2. tuženik kao poslodavac poziva, a posebice s obzirom na činjenicu da je praksa pirotehničara na terenu bila da prije obavještanja voditelja skupine o pronalasku mine provjere da li se doista radi o mini na način da razgrnu tlo rukama, pa se ne može se govoriti o tome da poslodavac nije mogao predvidjeti da se u takvoj situaciji eksplozivna naprava može aktivirati. Na poslodavcu je bio izbor načina na koji će vršiti razminiranje, da li putem ljudi ili strojeva, pa kako je ovdje razminiranje bilo moguće vršiti strojem te je na taj način i vršeno prije stradavanja Puhača, a i nakon njegova stradavanja, proizlazi da isto ide na teret poslodavcu kojemu bi sigurnost njegovih zaposlenika trebala biti od prvotne važnosti.

Stoga je zaključak ovog suda da 2. tuženik nije dokazao da je do Puhačeva stradavanja došlo isključivo samom njegovom radnjom koju nije bilo moguće predvidjeti i izbjeći, a teret dokazivanja te činjenice je upravo na tuženiku. Stoga je stav ovog suda da je 2. tuženik kao poslodavac Puhača isključivo odgovoran za ovaj štetni događaj te da nema doprinosa Slavoljuba Puhača istome jer je on radio svoj posao razminiranja načinom koji mu je poslodavac dozvolio i načinom na koji ga je obučio. Zbog navedenih razloga žalba tuženika nije osnovana.

Tužiteljica, majka pok. Slavoljuba Puhača, potražuje naknadu nematerijalne štete prema odredbi čl. 201. ZOO-a, za pretrpljene duševne bolove zbog smrti bliske osobe u iznosu od 225.000,00 kn.

Po ocjeni ovog suda tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan je u iznosu od 220.000,00 kn pa kako je ovaj sud utvrdio da nema doprinosa pok. Slavoljuba Puhača štetnom događaju, tužiteljici bi navedeni novčani iznos od 220.000,00 kn pripadao u cijelosti. Kako je toč. I. pobijane presude tužiteljici dosuđen novčani iznos od 88.000,00 kn, ovaj sud je u tom dijelu potvrdio pobijanu presudu, dok je ista preinačena u odbijajućem dijelu toč. II. izreke na način da je tužbeni zahtjev tužiteljice usvojen u iznosu od 132.000,00 kn dok je odbijen za iznos od 5.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 21. ožujka 2005.g. do isplate. Tužiteljica ima pravo na zakonsku zateznu kamatu na dosuđeni iznos naknade štete nematerijalne štete od dana presuđenja s obzirom da je sud visinu štete utvrdio u trenutku presuđenja, pa je ovaj sud u odnosu na zakonsku zateznu kamatu potvrdio pobijanu presudu u toč. I. izreke kojom je tužiteljici dosuđena zakonska zatezna kamata na iznos od 88.000,00 kn od 31. ožujka 2010. godine do isplate, dok je na daljnji dosuđeni iznos od 132.000,00 kn ovaj sud dosudio tužiteljici zakonsku zateznu kamatu od 31. ožujka 2005.g. do isplate, a potvrđena je pobijana presuda u dijelu u

GŽ-271/11-2

kojem je tužiteljica odbijena sa zahtjevom za platež zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos od 88.000,00 kn od 21. ožujka 2005.g. do 31. ožujka 2010.g., a ovom presudom preinačena je pobijana presuda na način da je na daljnji dosuđeni iznos od 132.000,00 kn odbijen zahtjev tužiteljice za platež zakonske zatezne kamate od 21. ožujka 2005.g. do 31. ožujka 2010.g. .

Kako je preinačena odluka prvostupanjskog suda o glavnoj stvari na način da je tužiteljica uspjela u ovoj parnici sa 98% preinačena je i odluka o parničnom trošku na način da je 2. tuženik u obvezi naknaditi tužiteljici njen parnični trošak u cijelosti temeljem čl. 154. st. 3. ZPP-a, jer tužiteljica nije uspjela u razmjerno neznatnom dijelu od 2% u odnosu na glavno potraživanje te u manjem dijelu zakonske zatezne kamate. Pobijanom presudom prvostupanjski sud utvrdio je parnični trošak tužiteljice u iznosu od 37.543,75 kn, a koju strukturu parničnog troška i visinu na način na koji je utvrdio prvostupanjski sud, ovaj sud prihvaća u cijelosti. Na navedeni iznos parničnog troška tužiteljici pripada pravo na daljnji parnični trošak za sastav žalbe od 27. svibnja 2010.g. u iznosu od 3.125,00 kn te PDV na navedeni iznos od 718,75 kn tako da je ukupni parnični trošak tužiteljice 41.387,50 kn koji iznos je tužiteljici dosuđen.

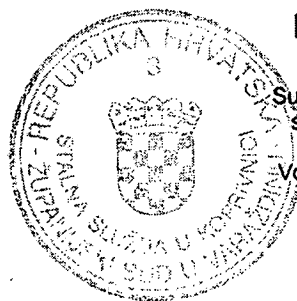
Nije osnovana žalba tužiteljice u toč. IV. izreke pobijane presude kojom je istoj naloženo da 1. tuženici Republici Hrvatskoj naknadi parnični trošak u iznosu od 20.500,00 kn jer je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da je tužiteljica u obvezi 1. tuženici naknaditi trošak postupka u cijelosti temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a jer je presudom Županijskog suda u Koprivnici broj GŽ-182/09-2 od 10. prosinca 2009. godine u cijelosti odbijen njen tužbeni zahtjev u odnosu na Republiku Hrvatsku. Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio strukturu i visinu parničnog troška 1. tuženice, a temeljem čl. 155. ZPP-a te Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Stoga žalba tužiteljice u ovom dijelu nije osnovana.

Drugostupanjska odluka u dijelu u kojem je pobijana odluka potvrđena donijeta je temeljem čl. 368. st. 1. ZPP-a, a u dijelu u kojem je preinačena donijeta je temeljem čl. 373. toč. 3. ZPP-a.

U Koprivnici, 20. prosinca 2011. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Miloš Lojen v.r.

Suglasnost ovog otpravka
s izvornikom ovjerava

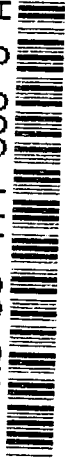
Voditelj sudske pisarnice

Masa: 262g
10 2121 0 15.06.16 20:52:59 16.80

R

10000 ZAGREB

RC 38 471 335 5 HR

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE "ZAGREB"

17.06.2016

PREDSTAVNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE

KLASA
118 1001

AR

FINANCIJSKA AGENCIJA
Ul. greda Ibakovom 70
10000 ZAGREB